

Nebe to ví

Lucie Bílá

Nebe to ví
a lidem nebudu se zpovídat
Raimond mě nesl v náručí
a říkal-mám tě rád
Chtělo se mi brečet
a chtělo se mi smát
chtělo se mi šaty roztrhat
a vyhodit je k temné obloze
a teplý letní vítr
by do nich začal vát...

Odlétly by jak padlí andělé-
a byli jsme děti-najednou dospělé...

A já chtěla strašně
utonout v té divné bolesti
a krví trávu požhnat...
Mé hlasy řekly:Ne!
Ne-to se nesmí stát!
A já se začla bát...

Mám v sobě tolik lásky
a nesmím ti ji dát
Mám v sobě tolik lásky
musím ji nepoznat!

Hlasy mě volaly
a volat nepřestanou...
V Lotrinsku, v Champagne,
v Domrémy
noc hořřce voní vínem...
Je těžké zůstat pannou...